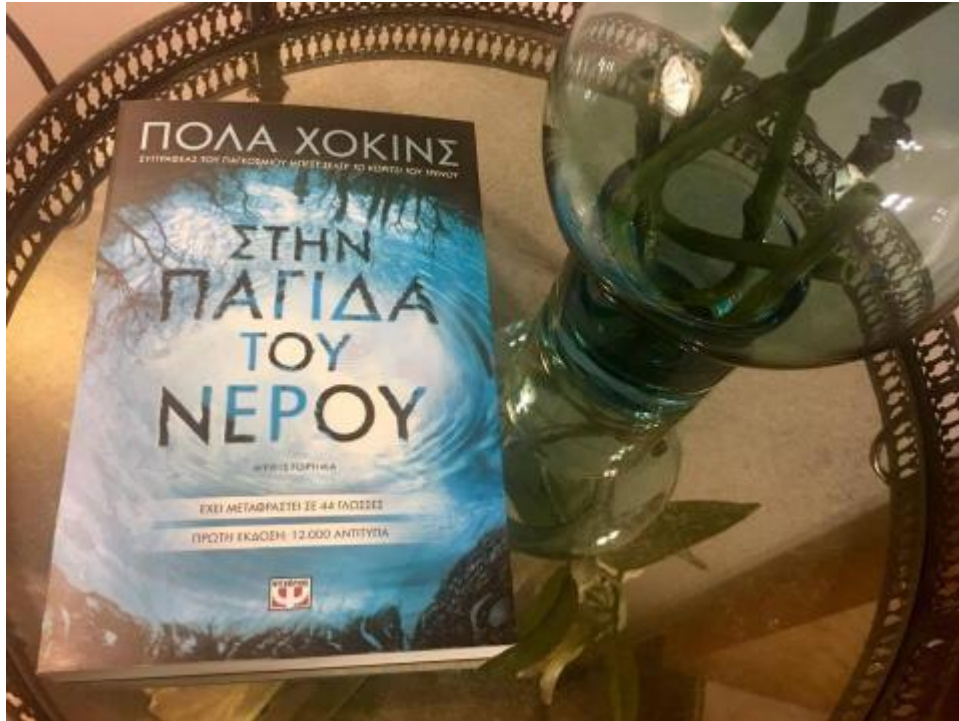

Κική Τσιλιγγερίδου

Δευ, 07/17/2017 - 22:36

Συνεχόμενοι πνιγμοί

Η γειτονιά μας εδώ στην Πράγα, και όλο το κέντρο της πόλης υποθέτω, είναι γεμάτη βιβλιοπωλεία. Σχεδόν σε κάθε τετράγωνο συναντάς μικρά και μεγάλα βιβλιοπωλεία με παλιές, λίγο φθαρμένες βιτρίνες, «κλασικά», και άλλα, με νεότερη αισθητική, πολύ κοντά στα μεγάλα βιβλιοπωλεία που γνωρίζουμε στην Ελλάδα. Σε όλα ανεξαιρέτως, εκτός από τα επίσης πολλά παλαιοβιβλιοπωλεία, δεσπόζει το νέο μυθιστόρημα της Πόλα Χόκινς, «Στην παγίδα του νερού» και, όχι σπάνια, η βιτρίνα είναι μονοθεματική: Πόλα Χόκινς στη βιτρίνα απ' άκρη σ' άκρη.

Καμία έκπληξη. Το «Κορίτσι στο Τρένο» γνώρισε μια απίστευτη επιτυχία, με πάνω από 20 εκατομμύρια πωληθέντα αντίτυπα σε όλο τον κόσμο. Έγινε χολιγουντιανή ταινία, και μάλιστα, εξαιρετική, και είναι μια από τις μεγαλύτερες σύγχρονες εκδοτικές επιτυχίες. Το εκδοτικό φαινόμενο αποδόθηκε σε πολλούς λόγους, πέραν του προφανούς, του ότι πρόκειται για ένα εξαιρετικά καλογραμμένο και

ιδιαίτερα πρωτότυπο θρίλερ μυστηρίου: στο πολυφορεμένο «κορίτσι» του ευφυσού τίτλου («Το κορίτσι με το τατουάζ», το «Κορίτσι που εξαφανίστηκε» κ.ο.κ.), στην εναλλακτική αφήγηση και στην αναξιοπιστία τού εκάστοτε αφηγητή (αυτός που μας μιλά τώρα άραγε μας λέει όλη την αλήθεια;) και κυρίως στην απλότητα της σύλληψης: μια αλκοολική γυναίκα (άλλη γενναία πρωτοτυπία εδώ) βλέπει κάτι από το παράθυρο του τρένου που δεν έπρεπε να δει και αποφασίζει να δράσει. Πόσοι από εμάς δεν σκεφτήκαμε: *Μα, ναι. Θα μπορούσα να είμαι εγώ, θα μπορούσα να το έχω σκεφτεί εγώ αυτό, είναι ΤΟΣΟ απλό!*

Η Πόλα Χόκινς δεν επαναπαύτηκε στις δάφνες της και δεν φοβήθηκε το come back. Λίγους μήνες μετά την προβολή της ταινίας, και δύο χρόνια μετά το «Κορίτσι στο Τρένο», ήρθε το δεύτερο βιβλίο της. Ακολουθεί μεν τη συνταγή της εναλλακτικής αφήγησης, αυτή τη φορά όμως, αντί για τρεις που ήταν στο «Κορίτσι στο Τρένο», οι αφηγητές γίνονται περισσότεροι από έντεκα! Όταν διαπίστωσα ότι διαβάζω μια ιστορία από την οπτική γωνία 11+ ανθρώπων που μπορεί και να μη λένε όλη την αλήθεια, αγχώθηκα. Πώς θα θυμάμαι ποιος είναι ποιος; Ποιος ισχυρίζεται τι; Όμως η Χόκινς δεν σε αφήνει να κουραστείς. Σε παίρνει από το χέρι και σου διηγείται με μεγάλη μαστοριά την ιστορία της Νελ, που βρέθηκε νεκρή στην Κολυμπήθρα των Πνιγμών, και της αδελφής της, της Τζουλις, που είναι βέβαιη ότι η αδελφή της δεν αυτοκτόνησε. Η Νελ αγαπούσε το νερό. Η Νελ μάλιστα της τηλεφώνησε λίγες μέρες πριν πεθάνει, και η Τζουλις δεν το σήκωσε.

Τζουλις 2015: Κάτι ήθελες να μου πεις, έτσι δεν είναι; Τι προσπαθούσες να μου πεις; Νιώθω σαν να αφαιρέθηκα από τη συζήτηση εδώ και πολύ καιρό. Έπαψα να συγκεντρώνομαι, σκεφτόμουν κάτι άλλο, συνέχιζα τη ζωή μου, δεν άκουγα και παρανόησα. Λοιπόν, τώρα έχεις την προσοχή μου. Μόνο που σκέφτομαι ότι έχασα αρκετά από τα βασικά στοιχεία.

Η ιστορία που εκτυλίσσεται μετά την εντυπωσιακή αρχή —το βιβλίο αρχίζει με την είδηση της ανακάλυψης του πτώματος της Νελ στο νερό— δεν αφορά μόνο τον θάνατο της Νελ. Η Χόκινς αποκαλύπτει σταδιακά το παρελθόν μιας μικρής πόλης, του Μπέκφορντ, στην επαρχία του Νιούκαστλ. Στη βαθιά βάρθα του ποταμιού που διατρέχει την πόλη, πολλές γυναίκες έχουν πνιγεί στο βάθος του

χρόνου: όλες τους αυτοκτόνησαν. Η Τζουλι όμως ανακαλύπτει ότι η αδελφή της έγραφε ένα βιβλίο ακριβώς για τους πνιγμούς γυναικών στη βάρθρα του Μπέκφορντ, φέρνοντας σε δύσκολη θέση τους συντοπίτες της και ενδεχομένως και τον ίδιο της τον εαυτό σε θανάσιμο κίνδυνο. Η Νελ πίστευε ότι οι γυναίκες δεν αυτοκτονούσαν. Ότι τις έβγαζαν από τη μέση. Τις δολοφονούσαν.

Είναι ένα ειδυλλιακό σημείο: βελανιδιές ρίχνουν τη σκιά τους στο μονοπάτι, οξιές και άλλα δέντρα, διάστικτα, στολίζουν τις πλαγιές του λόφου, ενώ στη νότια πλευρά υπάρχει μια κεκλιμένη αμμουδερή όχθη. Ένα μέρος για κωπηλασία, για να παίζουν τα παιδιά. Το ιδανικό μέρος για πικνίκ μια ηλιόλουστη μέρα. Όμως τα φαινόμενα απατούν, διότι αυτό είναι ένα θανατερό μέρος. Το νερό, σκούρο και γυάλινο, κρύβει ό,τι βρίσκεται από κάτω: φύκια που μπερδεύονται στα πόδια σου, που σε τραβούν κάτω, κοφτερά βράχια που ξεσκίζουν τη σάρκα σου. Από πάνω δεσπόζει ο γκρίζος γκρεμός από σχιστόλιθο. Ένα τόλμημα, μια πρόκληση. Αυτό είναι το μέρος που από αιώνες έχει πάρει τη ζωή της Λίμπι Σίτον, της Αν Γουόρντ, της Τζίνι Τόμας, της Λόρεν Σλέιτερ, της Κέιτι Ουίτακερ και άλλων — αμέτρητων άλλων ανώνυμων και απρόσωπων. [...] Ορισμένοι λένε πως αυτές οι γυναίκες άφησαν κάτι από τον εαυτό τους στο νερό, κάποιιοι λένε ότι κρύβει μέσα του μερικές από τις δυνάμεις τους, γιατί από τότε έχει παρασύρει στις όχθες του τις άτυχες, τις απελπισμένες, τις δυστυχημένες, τις χαμένες ψυχές. Έρχονται εδώ να κολυμπήσουν με τις αδελφές τους.

Μεταξύ των αφηγητών, είναι και η δεκαπεντάχρονη κόρη της Νελ, Λένα, που πιστεύει κι εκείνη ότι η μητέρα της αυτοκτόνησε, με τον ίδιο τρόπο που αυτοκτόνησε και η κολλητή της φίλη, λίγους μήνες νωρίτερα, πέφτοντας στο νερό. Εκτός από την Τζουλι και τη Λένα, διαβάζουμε μεταξύ άλλων την αφήγηση μιας μάντισσα της περιοχής, ενός καθηγητή του σχολείου της Λένας, καθώς και των αστυνομικών που ερευνά την υπόθεση της Νελ.

Δεν ξέρω να πω αν η «Παγίδα του Νερού» είναι εξίσου καλό βιβλίου με το «Κορίτσι στο Τρένο». Η σύγκριση θα ήταν μάλλον άδικη και είναι σίγουρα αχρείαστη. Μπορώ να πω όμως με βεβαιότητα ότι το νέο βιβλίο της Χόκινς είναι εξαιρετικό. Είναι γρήγορο, χορταστικό, ευκολοδιάβαστο, γεμάτο

σασπένς. Είναι ένα θρίλερ που εντέλει δικαιώνει τη συγγραφέα του και που θα σας αρέσει πολύ.
Αναζητήστε το χωρίς δεύτερη σκέψη.

Κυκλοφορεί από τις Εκδόσεις Ψυχογιός σε μετάφραση του Αναστάσιου Αργυρίου.

Tags:

Κική Τσιλιγγερίδου / Πόλα Χόκινς / Εκδόσεις Ψυχογιός

Η Κική Τσιλιγγερίδου είναι δημοσιογράφος και εργάζεται στη Δημοτική Τηλεόραση Θεσσαλονίκης TV100. Η ραδιοφωνική εκπομπή της «Alright», που κάνει μαζί με τον Κυριάκο Αθανασιάδη, μεταδίδεται κάθε Κυριακή, 10-12, στον Αμάγκι.